

[Hoiger K. Nielsen]

det, man kalder modulopbygning, dvs. det, at man har kortere forløb; det er sådan, det hedder på dansk. Vi synes, at der i denne modulopbygning er nogle vigtige og nogle rigtige ting, som i hvert fald vil lette den almene voksenuddannelses indplacering i en eventuelt kommende BFU-ordning. Det er helt klart.

Jeg tror også, at det på mange måder er rigtigt i forhold til voksenpædagogikken, men jeg tror på den anden side, at vi skal være meget varsomme og meget præcise, når vi taler om, hvordan denne modulisering, som det jo hedder på nudansk, skal gennemføres. For det er også klart, at det kan give pædagogiske vanskeligheder, hvis man f.eks. planlægger danskundervisningen på 9.-10. klasse over et længerevarende forløb, som det jo kan være rigtigt at gøre.

Jeg vil gerne allerede nu spørge kulturministeren, hvordan det nærmere skal føres ud i livet. Ser man på bemærkningerne til § 4, stk. 3, så står der, at fleksibiliteten kan sikres ved en opdeling af de enkelte fagområder i kortere undervisningsforløb (moduler). Der står et »kan« ved moduleringen, og det kunne godt lægges op til, at der var tale om et valg, som man lagde ud til de enkelte voksenuddannelsescentre. Senere taler man også om nogle læseplaner, der skal opbygges i moduler.

Jeg synes, det er lidt uklart i øjeblikket, hvad der vil blive den praktiske virkelighed. Det er måske meget godt, fordi det så giver os lejlighed til at få diskuteret nærmere, hvordan denne modulundervisning skal gennemføres i praksis.

Jeg har også bemærket, at man taler om moduler over 12-16 uger og særligt koncentrerede forløb på 4-8 uger. Jeg fornemmer meget, at der i regeringens tanker stadig væk er en vis usikkerhed over for, hvordan dette her skal gennemføres.

Der er én ting, som jeg synes ville være helt central, hvis man skulle opbygge modulundervisning, og det er, at de kursister, der planlægger et længerevarende forløb, skal have sikkerhed for at kunne fortsætte forløbet. Man kan godt komme i den situation, at de starter på et kort forløb og der så efter dette forløb ikke er deltagere nok til at fortsætte den pågældende modul. Der er det helt afgørende, at vi har sikkerhed for, at man kan fortsætte i det længerevarende forløb. Det lægges der også op til i bemærkningerne, men jeg tror, vi skal have gjort det mere præcist.

Og så er vi ovre ved det sidste punkt, som er vores store betænkelighed, nemlig den ramkestyring, der lægges op til. Man kan sige, at der her er tale om en legalisering af de omgælder af holdoprettelsesreglerne, der har fundet sted i mange amter.

Nu har man så sagt: O.k., vi har set gennem fingrene med det her, nu må vi hellere gøre det lovligt. Det er sådan, jeg opfatter denne ramkestyring.

Det er vi ikke helt begejstrede for. Jeg tror, det er vigtigt i disse økonomisk trange tider for amterne, at der er nogle centralt fastsatte regler også for holdoprettelse. Jeg er meget bange for, at disse uddannelser vil blive udsat for den store sparekniv – sådan som der har været tendenser til det i mange amter – hvis man ikke har fastsat nogle regler for, at man skal oprette hold, hvis der er så og så mange deltagere.

Vi har som nævnt visse betænkeligheder, især på det sidste område, men generelt synes vi, det er fornuftigt, at man spiller ud med dette lovforslag, og vi vil ligesom de andre partier tilsige en positiv behandling i udvalget.

Povl Brøndsted (V):

Jeg synes, det er dejligt at få en betænkning, der kort og klart lægger op til, hvad problemet på området er. Betænkning nr. 1146 er et godt eksempel på en letlæselig, spændende og både tilbageskuende og fremadskuende betænkning som grundlag for at drøfte et lovforslag.

Jeg kan stort set slutte mig til de positive ting, der er sagt, for jeg synes, vi her virkelig imødekommer noget, som enhver kan indse at der er grund til at fremme og opmuntre til på alle mulige områder. Jeg vil derfor nøjes med at omtale nogle få ting.

Jeg anser det for at være en tilvalgs- og opslingsuddannelse på voksenvilkår. Hvad angår voksenvilkår, synes jeg, det er vigtigt, at man her indser, at det, vi har kørt med hidtil, i nogen grad har kørt på et børnepædagogisk grundlag. Jeg mener, det er meget væsentligt at være klar over, at både læseplaner og undervisningsform skal være ganske anderledes, når det er voksenundervisning og ikke børneundervisning.

Det er måske en af de ting, vi mangler i vor læreruddannelse – som vi forhåbentlig skal have op til debat inden så længe – at man skelner imellem, om man uddanner folk til at undervise